

РЕШЕНИЕ

№ 4170

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора В.Димитрова, като разгледа дело номер **2683** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Съвета за електронни медии /С./, срещу решение от 18.01.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-и състав, по НАХД № 4674/2012г. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 14 от 21.02.2012г. на Председателя на С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Искър”, [улица], ет. 6, на основание на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 13, ал. 3 във връзка с чл. 14, ал. 4 от ЗРТ.

Касаторът оспорва в цялост решението като постановено в противоречие с материалния закон на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 348, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Излага доводи за неспазен срок при подаване на отговор от административнонаказаното дружество, както и че не е нарушил разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Претендира отмяна на решението и

потвърждаване на НП.

Ответникът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк.В. оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок видно от пощенско клеймо – 18.02.2013г., поради което е процесуално допустима; разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от Районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. От правна страна Районният съд е приел, че жалбата е основателна, и е изложил подробни съображения в подкрепа на този извод, които настоящият състав споделя изцяло.

Настоящият съдебен състав напълно приема, че описаните от Районния съд факти действително са се осъществили и съответстват на събрания и проверен в хода на производството доказателствен материал. Видно от писмо с изх. № 19-00-238/27.09.2011г., С. изисква от [фирма] предоставянето „във възможно най-кратък срок след получаване на настоящото писмо” на актуална програмна схема, включваща позициите на материалите/програмните елементи, свързани с предизборната кампания на основание чл. 33, т. 3 във връзка с чл. 14, ал. 4 от ЗТР. Цитираните законови разпоредби не съдържат срок, в който следва да се предостави необходимата информация, какъвто не е посочен и от С.. Доколкото изразът „най-кратки срокове” не е легален термин и не дава възможност за преценка каква е неговата продължителност и кога даденият срок изтича, то в конкретния случай представителите на административнонаказаното дружество са били поставени в невъзможност да разберат кога и как точно следва да изпълнят изискването на ЗТР за предоставяне на информация, като вследствие от това - какви действия да предприемат и най-вече кога да ги предприемат, за да не допуснат извършване на нарушение. Следователно, не би могло да се установи в кой момент бездействието на [фирма] ще се счита за нарушение поради неизпълнение на указанията, дадени в цитираното по-горе писмо. Същото съставлява нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, които регламентират задължителното съдържание на акта за установяване на административното нарушение и НП, в т.ч. и датата на извършване на деянието. Констатираното съществено процесуално нарушение от Районния съд ограничава правото на защита на дружеството, доколкото ако в писмото с № 19-00-238/27.09.2011г. е посочен срок за изпълнение, то изисканите данни е би могло да бъдат предоставени съгласно него. Правилно Районният съд е приел, че в

конкретния случай не налице отказ от страна на жалбоподателя, поставеният срок не е изтекъл, а дружеството — да бездейства. Последното е изцяло по вина на С., тъй като не е конкретизирал в писмото в какъв срок информацията следва да бъде предоставена, а посочил единствено, че сроковете трябва да са „възможно най-кратки“.

Нещо повече, безпротиворечиво се установява, че [фирма] е член на А. на българските радио- и телевизионни оператори – АБРО. С писмо с вх. № 21-00-37/07.10.2011г. АБРО, от името на доставчиците на аудиовизуални медийни услуги, уведомява С., че материалите и програмните елементи, свързани с предизборната кампания, ще бъдат разполагани в цялата програма на доставчиците, а не само в определени слотове. Допълва се още, че на основание чл. 133, ал. 5 от Изборния кодекс „не се допуска предизборна агитация 24 часа преди изборния ден и в изборния ден”, предвид което „не е възможно да бъдат разполагани каквито и да е форми на предизборна агитация в деня на провеждане на изборите и евентуалния балотаж”.

Касаторът твърди, че исканата информация обхваща „програмна схема”, която представлява „свкупността от всички предвидени за разпространение или разпространени предавания от програмата на дадена електронна медия, подредена в графичен вид по дни и часове за определен период от време”. Предвид факта, че не е указан срок за предоставяне на информацията и отговора на АБРО, то изложените съждения за потвърждаване на НП в тази посока следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. В настоящия случай цитираната норма на чл. 148, ал. 1 от ИК – „електронните медии, с изключение на Българската национална телевизия и Българското национално радио и техните регионални центрове, могат да предоставят време за отразяване на предизборната кампания на партиите, коалициите от партии и инициативните комитети, регистрирали кандидати, при едни и същи условия и цени”, е неотнормисима, доколкото урежда правото на електронните медии да излъчват предизборната кампания на участващите в нея във връзка с действащото изборно законодателство, като същата не регламентира задължение по реда и условията на ЗТР.

По въпроса за прилагането на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН – съдът намира, че същата не нарушена, доколкото вменява задължение на административнонаказващият орган да провери съставения АУАН с оглед на неговата законосъобразност и обосноваост и прецени възраженията и събраните доказателства. Подробното мотивиране защо приема или не дадени възражения не е вменено като задължение на Председателя на С., с което не се ограничава правото на защита на наказаното лице – следователно, не е налице съществено процесуално нарушение в процедурата по разглеждане на административнонаказателната преписка. В тази посока следва да се има предвид, че дружеството разполага с правна възможност да оспори издаденото НП пред районен съд и постановеното, неблагоприятно решение, пред компетентния административен съд, като изложи подробно съждения относно установяване на нарушението с всички елементи на обективната и субективната му страна. Въпреки че в мотивите си Районният съд посочва нарушението на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН като самостоятелно основание за отмяна на НП, то въз основа на констатираното в свкупност крайният резултат не се променя.

Видно от гореизложеното и предвид липсата на касационните основания на чл. 348 от НПК, настоящият съдебен състав намира, че НП е постановено при противоречие с

материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения, а имуществената санкция в размер от 3000 лева е неоснователно наложена, поради което и постановеното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.01.2013г. по НАХД № 4674/2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-и състав, отменящо наказателно постановление № 14 от 21.02.2012г. на Председателя на С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Искър”, [улица], ет. 6, на основание на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 13, ал. 3 във връзка с чл. 14, ал. 4 от ЗРТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: